Enderrock | Ainhoa Sansó | Actualitzat el 31/03/2020 a les 13:00

'Salsa agredolça' de Da Souza, cançó per cançó

Repassem cada tema del disc del grup mallorquí amb el cantant, Lluís Cabot

Da Souza | Manuel Pomar

Da Souza, el grup mallorquí format per Lluís Cabot, Àngel Garau, Biel Stela, Guillem Portell i Xavi Hernández, ha jugat amb diversos estils com el rock o el pop i, de mica en mica, va canviant la seva sonoritat per fer-la més personal i pròpia. *Salsa agredolça* (Bubota Discos, 2020) és l'últim disc que ha presentat el quintet, que ja porta en actiu set anys. Aquest treball està compost per dotze temes, alguns que mantenen l'estil habitual de la formació i d'altres que són propostes innovadores. Avui els repassem, cançó per cançó, amb el cantant de la banda, Lluís Cabot.

1. "Metres per segon"
"És de les més antigues: la vaig compondre fa uns anys i forma part de l'EP *Periple estacionari* (Bubota, 2018). Les primeres vegades que la vaig tocar era tot sol. Després va passar per diferents fases fins a arribar a la forma actual. És un dels temes que més ha canviat amb el pas del temps."

Video: https://www.youtube.com/watch?v=2RRDX48Y5L8
2. "Tira-tira"
"Aquesta és la primera cançó que compon l'Àngel, el bateria, i on també canta per primera vegada. S'ha convertit en una de les preferides dels cinc que som a **Da Souza**, dels productors i de la gent. Això ens fa molt contents, i encara més que un membre del grup es llenci a compondre i

s'estreni cantant."

3. "La faula del falcó"
"La vam compondre l'estiu de l'any passat a una residència artística a Menorca, a les Cases d'artistes de Montpalau, i potser és la més grupal en termes de composició, perquè la vam fer tots junts. "La faula del falcó" és l'inici d'una saga de cançons i aquesta és la primera part. Volíem començar una saga amb la història d'aquest falcó que no vol anar a l'escola. Són els seus inicis i nosaltres també anirem descobrint què li passa al falcó a mesura que anem creant les següents parts."

4. "He sortit de casa"
"Aquesta, com "Metres per segon", ha patit bastants canvis en la música, però la lletra ja era així des del principi. Potser d'aquesta en destaca precisament l'estil de la lletra, que és més directe i amb un llenguatge més cru i simple, i no tan poètica com "Metres per segon". Justament m'agrada per això."

Da Souza Foto: Arxiu Hidden Track

5. "Pedres i pals"
"La lletra d'aquesta cançó parla d'un tema recurrent al nostre disc i intenta situar-nos en un futur una mica apocalíptic, que ja és més present que futur, en realitat. És un tema que parla de la frase d'Einstein sobre la Quarta Guerra Mundial, que diu que es faria amb pedres i pals. Estem en un punt en què hem de decidir si canviem les coses o seguim com fins ara i ens 'anem a la merda'. "Pedres i pals" és més reflexiva que reivindicativa, perquè no diu què hem de fer, sinó que planteja un dilema de manera poètica. Pretén situar aquell que l'escolta en un punt de no retorn, però amb un cert marge d'acció. Volem que la gent pensi què hem de fer o podem fer per rectificar."

6. "Aeròlits"

"Aquest tema és un dels dos que ha escrit en Xavi (guitarra i veu), que ja va fer dues o tres cançons al disc anterior. Va ser de les primeres cançons que van sortir i ens va mostrar una mica el camí per fer el disc. Ha acabat quedant bastant similar a la idea inicial i ens va donar les coordenades sonores per decidir cap a on tirar."

7. "Salsa agredolça"
"No sé què va venir abans, el títol del disc o la cançó, però el títol ja el teníem bastant abans de tenir el disc i moltes cançons acabades, i la cançó també tenia títol abans d'estar acabada. Inicialment era una mena de rumba - *reggaeton* i ha fet un canvi important. Potser algun dia veu la llum la versió original [Riu]. Sempre quan fem un disc intentem pensar abans en una idea, que no té perquè ser un concepte racional. De fet, en aquest cas, era aquesta idea més emocional. Les cançons havien de tenir una dualitat de llum i foscor, o d'un punt més alegre, dolç o esperançador i un altre de més agre, trist i obscur. Sempre hi havia d'haver les dues coses. És quelcom que sempre ens ha agradat, i aquest disc volíem que fos especialment així. En aquest sentit, **Antònia Font** és un gran referent. Personalment és el que m'agrada, que les cançons tinguin aquests matisos."

Da Souza Foto: Alex Sardà

8. "Agents de l'ordre universal"
"Aquesta és la primera cançó narrativa que fem, explicant una història. Realment m'ho vaig passar pipa fent-la i és de les que més m'agrada com ha quedat el resultat final."

9. "Un punt blau"
"És l'altra d'en Xavi i també és una mica narrativa, però de manera més oberta. "Un punt blau" explica la història en primera persona d'una mena d'astronauta que surt de la Terra i s'acomiada de tot el que deixa enrere. Tant aquesta, com "Aeròlits", trobo que són com dues balades, dos temes tranquils que creen un moment molt especial en el disc. A més, aquesta en concret és bastant emotiva, perquè parla d'un acomiadament."

10. "Fas tan tard"
"És bastant autobiogràfica, pel que fa a la lletra [Riu]. És d'aquestes cançons que es componen en poc temps: la vam fer molt ràpid i partint d'una idea molt senzilla. És un dels temes que més recorda als discos anteriors."

11. "Qui sap"
"Segueix una mica la línia de "Pedres i pals": és més reflexiva. Les dues són cançons que, quan passen coses com les que estem vivint, de sobte tenen encara més sentit. Al moment en què les composes les escrius pensant en alguna cosa 'dolenta' que pot arribar a passar i, de sobte, arriba el Covid-19 i veus que la cançó podria estar parlant del que passa ara."

12. "Com un final inesperat"
"Parla d'aquells moments en què no s'està bé i, de sobte, passa alguna cosa que et fa estar-ho. Té un cert punt de llum o esperança. Per això és la darrera del disc, perquè ens agrada que existeixi la possibilitat d'anar a millor i que hi hagi una mica d'esperança. L'ordre inicial era "Com un final inesperat" i per acabar "Qui sap", però vam decidir girar-ho perquè poden passar coses dolentes però sempre hem de poder pensar que les coses poden anar a millor."